

Gdańsk, dnia 30.09.2024

Prof. dr hab. inż. Michał Wasilczuk
Wydział Inżynierii Mechanicznej i Okrętownictwa
Politechnika Gdańska
Ul Narutowicza 11/12
80-233 Gdańsk
Tel 58 347 19 37; +48 666 055 622

RECENZJA

w postępowaniu habilitacyjnym dr inż. Dominika Wilczyńskiego

Recenzję sporządziłem na podstawie pisma Dziekana Wydziału Inżynierii Mechanicznej z dnia 2.07.2024 informującego o powołaniu mnie na recenzenta w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. inż. Dominikowi Wilczyńskiemu. Do sporządzenia recenzji wykorzystałem dokumentację przekazaną wraz z pismem i dodatkowe informacje uzyskane z ogólnodostępnych źródeł. Postępowanie jest postępowaniem według ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 poz. 85 z późniejszymi zmianami).

1. Sylwetka Kandydata

Dr inż. Dominik Wilczyński jest absolwentem studiów magisterskich na Politechnice Poznańskiej, Wydziale Maszyn Roboczych i Transportu, kierunku Mechanika i Budowa Maszyn. Studia magisterskie ukończył w 2005 roku.

W 2010 roku na tym samym wydziale obronił pracę doktorską pt: : Badanie cech konstrukcyjnych napędu pneumatycznego manipulatora równoległego typu tripod. Promotorem był prof. dr hab. inż. Marian Dudziak. **Oznacza to spełnienie warunku, o którym mowa w Art. 219. Ust 1. p. 1**

Miejsцем pracy dr inż. Dominka Wilczyńskiego jest Politechnika Poznańska. W latach 2009 – 2010 – był asystentem na Wydziale Maszyn Roboczych i Transportu, w Katedrze Podstaw Konstrukcji Maszyn, a od 2010 do teraz jest adiunktem w Instytucie Konstrukcji Maszyn, na tym samym wydziale występującym pod zmiennymi nazwami: Wydział Maszyn Roboczych i Transportu/Wydział Inżynierii Transportu/Wydział Inżynierii Mechanicznej.

2. Ocena osiągnięć naukowych przedstawionych do oceny

Kandydat przedstawił do oceny osiągnięcie pod tytułem: **Badania i modelowanie parametrów procesów technologicznych na potrzeby uzyskania produktów o określonych właściwościach fizyko-mechanicznych w aspekcie konstruowania maszyn**

Na osiągnięcie naukowe składa się cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2b, jest to 15 publikacji w recenzowanych i indeksowanych czasopiśmie uzupełniony przez 17 patentów i 2 zgłoszenia patentowe.

Wykaz publikacji:

P.1. **Wilczyński Dominik**, Berdychowski Maciej, Talaśka Krzysztof, Wojtkowiak Dominik. *Experimental and Numerical Analysis of the Effect of Compaction Conditions on Briquette Properties*. Fuel – 2021, vol. 288, s. 119613-1-119613-19, IF = 8,035, punktacja MNiSW 140 pkt., publikacja indeksowana w bazie Scopus i WoS – udział własny 50%. 27 cytowań wg Scopus

P.2. **Wilczyński Dominik**, Berdychowski Maciej, Wojtkowiak Dominik, Górecki Jan, Wałęsa Krzysztof. *Experimental and Numerical Tests of the Compaction Process of Loose Material in the Form of Sawdust*. MATEC Web of Conferences – 2019, vol. 254, s. 02042-1-02042-12, punktacja MNiSW 5 pkt., publikacja indeksowana w bazie WoS – udział własny 60%. Brak cytowań wg Scopus

P.3. **Wilczyński Dominik**, Talaśka Krzysztof, Wojtkowiak Dominik, Krzysztof Wałęsa, Wojciechowski Szymon. *Selection of the Electric Drive for the Wood Waste Compacting Unit*. Energies – 2022, vol. 15, iss. 20, s. 7488-1-7488-20, IF = 3,2, punktacja MNiSW 140 pkt., publikacja indeksowana w bazie Scopus i WoS – udział własny 60%. 4 cytowania wg Scopus

P.4. Warguła Łukasz, **Wilczyński Dominik**, Wieczorek Bartosz, Palander Teijo, Gierz Łukasz, Nati Carla, Sydor Maciej. *Characterizing Sawdust Fractional Composition from Oak Parquet Woodworking for Briquette and Pellet Production*. Adv. Sci. Technol. Res. J. – 2023; 17(5):236–247, IF = 1,1, punktacja MNiSW 100 pkt., publikacja indeksowana w bazie Scopus i WoS – udział własny 20%. 2 cytowania wg Scopus

P.5. **Wilczyński Dominik**, Talaśka Krzysztof, Wojtkowiak Dominik, Górecki Jan, Wałęsa Krzysztof. (błąd w tytule w wykazie i autoreferacie) *Research On Energy Consumption of the Biomass Cutting Process as a Process Preceding Biofuel Production*. Biosystems Engineering – 2024, vol. 237, s. 142-156. 27 cytowań wg Scopus <https://doi.org/10.1016/j.biosystemseng.2023.12.007>, IF = 5,1, punktacja MNiSW 100 pkt., publikacja indeksowana w bazie Scopus – udział własny 60%. 1 cytowanie wg Scopus

P.6. **Wilczyński Dominik**, Wałęsa Krzysztof, Talaśka Krzysztof, Wojtkowiak Dominik. *Experimental Study on the Mechanical Behavior of Dry Corn Stalk Cutting*. Materials – 2023, 16, 3039. <https://doi.org/10.3390/ma16083039>, IF = 3,4, punktacja MNiSW 140 pkt., publikacja indeksowana w bazie Scopus i WoS – udział własny 60%. 3 cytowania wg Scopus

P.7. **Wilczyński Dominik**, Wałęsa Krzysztof, Talaśka Krzysztof, Wojtkowiak Dominik, Bembenek Michał. *Experimental Study on the Cutting Process of Single Triticale Straws*. Materials – 2023, 16 (11), 3943. <https://doi.org/10.3390/ma16113943>, IF = 3,4, punktacja MNiSW 140 pkt., publikacja indeksowana w bazie Scopus i WoS – udział własny 50%. 2 cytowania wg Scopus

P.8. **Wilczyński Dominik**, Wałęsa Krzysztof, Berdychowski Maciej, Kukla Mateusz. *Biomass Cutting Tests to Determine the Lowest Value of the Process Force*. IOP Conference Series: Materials Science and Engineering – 2020, vol. 776, s. 012014-1-012014-6, punktacja MNiSW 5 pkt., publikacja indeksowana w bazie Scopus – udział własny 50%. 7 cytowań wg Scopus

2.11

P.9. **Wilczyński Dominik**. *Multifactor Analysis of Experiment Parameters On the Example of the Biomass Cutting Process*. IOP Conference Series: Materials Science and Engineering – 2020, vol. 776, s. 012013-1-012013-9, punktacja MNiSW 5 pkt., publikacja indeksowana w bazie Scopus. Brak cytowań wg Scopus

P.10. Wałęsa Krzysztof, Talaśka Krzysztof, **Wilczyński Dominik**, Górecki Jan, Wojtkowiak Dominik. *Experimental Approach to Modeling of the Plasticizing Operation in the Hot Plate Welding Process*. Archives of Civil and Mechanical Engineering – 2022, vol. 22, iss. 1, s. 16-1-16-25, IF = 4,4, punktacja MNiSW 140 pkt., publikacja indeksowana w bazie Scopus i WoS – udział własny 10%. 5 cytowań wg Scopus

P.11. Wałęsa Krzysztof, Talaśka Krzysztof, **Wilczyński Dominik**. *Designing of the Electromechanical Drive for Automated Hot Plate Welder Using Load Optimization with Genetic Algorithm*. Materials – 2022, vol. 15, iss. 5, s. 1787-1-1787-37, IF = 3,4, punktacja MNiSW 140 pkt., publikacja indeksowana w bazie Scopus i WoS – udział własny 30%. 6 cytowań wg Scopus

P.12. Wałęsa Krzysztof, Malujda Ireneusz, **Wilczyński Dominik**. *Shaping the Parameters of Cylindrical Belt Surface in the Joint Area*. Acta Mechanica et Automatica – 2019, vol. 13, no. 4, s. 255-261, punktacja MNiSW 40 pkt., publikacja indeksowana w bazie Scopus – udział własny 20%. 6 cytowań wg Scopus

P.13. Wojtkowiak Dominik, Talaśka Krzysztof, **Wilczyński Dominik**. *Evaluation of the Belt Punching Process Efficiency Based on the Resistance Force of the Compressed Material*. International Journal of Advanced Manufacturing Technology – 2020, vol. 110, s. 717-727, IF = 3,226, punktacja MNiSW 100 pkt., publikacja indeksowana w bazie Scopus i WoS – udział własny 10%. 11 cytowań wg Scopus

P.14. **Wilczyński Dominik**, Malujda Ireneusz, Górecki Jan, Domek Grzegorz. *Experimental Research On the Process of Cutting Transport Belts*. MATEC Web of Conferences – 2019, vol. 254, s. 05014-1-05014-8, punktacja MNiSW 5 pkt., publikacja indeksowana w bazie WoS – udział własny 70%. Brak informacji o cytowaniach w bazie Scopus

P.15. Biszczyńska Aleksandra, Talaśka Krzysztof, **Wilczyński Dominik**. *Analysis of the Adhesive Spread and the Thickness of the Adhesive Bonded Joint Depending on the Compressive Force Applied to Bonded Materials With Different Surface Structure*. International Journal of Adhesion and Adhesives – 2022, vol. 114, no. 103081, s. 1-32, IF = 3,4, punktacja MNiSW 100 pkt., publikacja indeksowana w bazie Scopus i WoS – udział własny 15%. 5 cytowań wg Scopus

Liczba publikacji załączonych jako dokumentacja uzyskania osiągnięć jest bardzo duża, ale można je pogrupować według tematyki opisywanych badań, a ściślej mówiąc według obiektu badań. Publikacje P.1 do P.4 dotyczą badań związanych z modelowaniem procesu zagęszczania odpadów drzewnych w celu produkcji brykietów do zastosowań opałowych. Najważniejsza z tych publikacji to P.1 w czasopiśmie Fuel o wysokim Impact Factor (8,04), w której D. Wilczyński był autorem korespondencyjnym. W publikacji opisano badania wpływu warunków zagęszczania (naciski, temperatura i wilgotność) na właściwości brykietów. Zastosowano model Druckera-Pragera-Capa, do którego współczynniki zostały uzyskane w serii specjalnie zaproponowanych eksperymentów w

oryginalnym stanowisku badawczym – patent nr 236458. Badania doświadczalne parametrów modelu zagęszczania dla trocin opisano w publikacji P.2, gdzie udział Kandydata był również dominujący. Przeprowadzane badania umożliwiają stworzenie skalibrowanego modelu procesu zagęszczania, który może być pomocny przy projektowaniu odpowiednich urządzeń. Doborowi układu napędowego i projektowaniu kinematyki procesu poświęcono publikację P.3. W publikacji P.4 przedstawiono obszerne badania charakterystyki cząstek odpadów powstających przy produkcji parkietów dębowych, co może mieć duże znaczenie w projektowaniu procesów technologicznych produkcji brykietów opałowych. Wymienione wyżej publikacje i przedstawione wyniki stanowią moim zdaniem znaczny wkład w rozwój dyscypliny inżynieria mechaniczna wykorzystując twórcze połączenie metod eksperymentalnych (w tym projektowanie i budowę własnych stanowisk badawczych) i teoretycznych, na bardzo aktualnym przykładzie produkcji biopaliw z odpadów drzewnych. Badania takie są ważne, ponieważ dostarczają istotnych informacji pozwalających na doskonalenie procesów zagęszczania i stosowanych urządzeń, co ma niebagatelny aspekt społeczny i ekologiczny. Według przedstawionych oświadczeń Kandydat miał dominujący wkład w powstanie tych prac, w publikacjach P.1-P.3 był autorem korespondencyjnym.

Kolejnym badanym procesem, któremu poświęcono publikacje P.5-P.9 był proces rozdrabniania materiałów roślinnych, jako wstępnego procesu podczas produkcji brykietów opałowych. Podobnie jak w poprzednim przypadku, badania prowadzono na drodze teoretycznej i doświadczalnej i podobnie jak poprzednio na podstawie badań doświadczalnych, na specjalnie zaprojektowanym stanowisku badawczym określano najlepsze parametry procesu rozdrabniania słomy, co jest ważne z punktu widzenia energochłonności procesu. W kolejnych artykułach w podobny sposób analizowano siły potrzebne do cięcia łodyg kukurydzy i pszenżyta, oraz przeprowadzono uogólnione analizy na temat energochłonności i istotności wybranych parametrów procesu ciecicia. We wszystkich 5 artykułach Dominik Wilczyński był pierwszym (lub jedynym - P.8 i P.9) autorem i jego udział był dominujący, z formalnego punktu widzenia najcenniejszy wydaje się artykuł w czasopiśmie Elsevier Biosystems Engineering o IF=5,1.

Obiektem badań, któremu poświęcone były kolejne publikacje były polimerowe pasy napędowe (P.10 – P.14). W badaniach tych dr inż. Dominik Wilczyński zajmował się zgrzewaniem pasów ich cięciem i perforacją, ponownie zgrzewanie pasów. Podobnie jak poprzednio podstawą opracowania różnorodnych istotnych zależności były badania doświadczalne, w których ustalano wymagane temperatury, siły docisku, przemieszczenia i prędkości odkształcenia, itp. Wszystko to posłużyło do zaplanowania parametrów procesu technologicznego, następnie doboru wymaganej mocy urządzenia i w końcu zaprojektowania prototypu urządzenia zgrzewającego. Te działania opisano w pracach P.10 (Archives of Civil and Mechanical Engineering – IF=4,4) i P.11 (MDPI Materials – IF=3,4), a konstrukcja

urządzenia jest chroniona czterema patentami. Następnym rozważanym problemem, związanym ze zgrzewaniem pasów o przekroju okrągłym było usuwanie spęcznienia powstałego po zgrzewaniu. W publikacjach dotyczących zgrzewania pasów udział Kandydata był ograniczony. Moim zdaniem te prace w ogóle nie powinny się znaleźć w wykazie publikacji dokumentujących główne osiągnięcia naukowe Kandydata, ponieważ badane zagadnienia były przedmiotem pracy doktorskiej p. Krzysztofa Wałęsy, w której dr Wilczyński był wprawdzie promotorem pomocniczym, ale co do zasady prawa autorskie do wyników należą wyłącznie do doktoranta, niezależnie od faktycznego zakresu zaangażowania innych osób.

Podobne zależności organizacyjne wystąpiły w badaniach kolejnego zagadnienia związanego z perforacją pasów transportowych, których wyniki zawarte były w publikacji P.13, i ich cięciem – publikacja P.14. W tym przypadku również trudno rozstrzygnąć czy udział dr Wilczyńskiego był dominujący i w jakiej części prac ponieważ w jednym z artykułów (dotyczącym cięcia – P.14) jego udział procentowy określony został na 70% a w drugim dotyczącym perforowania (P.13) na 10%. Dodatkowo różne elementy opracowanych konstrukcji stały się przedmiotem, co najmniej pięciu patentów, a zakresu tego dotyczy praca doktorska p. Dominika Wojtkowiaka, zatytułowana „Analiza procesu perforacji kompozytowych pasów transportujących i napędowych w aspekcie kształtowania cech konstrukcyjnych narzędzi wykrawających”, który był pierwszym autorem publikacji P.13. W tym przewodzie doktorskim Dominik Wilczyński nie pełnił żadnej formalnej roli, zatem przyjęć należy że jego wkład w zagadnienia perforacji pasów nie był zbyt istotny, odmiennie od zagadnienia cięcia pasów. W odniesieniu do cięcia pasów badania objęły przystosowanie odpowiedniego modułu maszyny produkcyjnej do prowadzenia pomiarów, opracowanie metodyki badań i ich przeprowadzenie. W tym przypadku nie tworzono żadnych modeli obliczeniowych. Znaczenia wyników badań dodaje fakt, że prace były realizowane na zlecenie konkretnego odbiorcy przemysłowego – firmy Wilhelm Herm Mueller, Polska z Bydgoszczy, a ich całość obejmowała budowę prototypowego urządzenia do cięcia pasów.

Ostatnie zagadnienie, które obejmują publikacje z głównej listy (P.15) i dotyczy procesu nakładania kleju polimerowego na powierzchnię przeznaczoną do sklejanie pasów transportowych, chociaż badania przeprowadzono łącząc płytki aluminiowe, co jak w dalszej części autoreferatu przyznaje autor, nie daje zapewne reprezentatywnych wyników. W tym przypadku udział dr Wilczyńskiego także nie był dominujący ponieważ badania, co najmniej w części były przedmiotem pracy doktorskiej p. Aleksandry Biszczanik (co jest w autoreferacie wyraźnie napisane), w której dr Wilczyński jest promotorem pomocniczym, ale była ona, jak wskazuje Habilitant, wykonawcą jednego z etapów prac, którymi on kierował. Nie dysponując treścią powstającej pracy doktorskiej trudno rozsądzić jaki był

S
M.J.

merytoryczny, i formalnie uzasadniony prawami autorskimi do wyników doktoratu posiadanymi przez Doktorantkę, udział dr. Wilczyńskiego.

Odnosząc się do formalnej rangi czasopism i wpływu badań przeprowadzonych przez Habilitanta na stan wiedzy, ocenianego poprzez dane bibliometryczne, można zauważyć, że Habilitant opublikował prace zaliczone do cyklu publikacji w różnych czasopismach, poczynając od czasopism o wysokiej randze i odpowiadającym tej randze Impact Factorach, aż do czasopism niskiej rangi. Skład autorski jest z reguły dość podobny, ale w większości publikacji dotyczących dwóch najważniejszych grup zagadnień udział dr. Wilczyńskiego był dominujący. Z rangą czasopism do pewnego stopnia związana jest cytowalność prac – największej liczby cytowań (wg Scopus), 27, doczekał się artykuł w czasopiśmie o najwyższym IF – Fuels. Inne w kolejności – 11 (P.13), 7 (P.8), 6 (P.11 i P.12), 5 (P.10), 4 (P.3). W bazie Scopus znalazło się 31 prac, i cytowano je łącznie 118 razy (bez uwzględnienia autocytowań) a indeks Hirscha wynosi 6, a po uwzględnieniu autocytowań 9 (wg stanu na 28.09.2024). Według Web of Science statystyki te kształtują się następująco – IH=7, 36 publikacji, 165 cytowań w 99 publikacjach (stan na 29.09.2024)

Podsumowując najważniejszą część recenzji, tj ocenę czy przedstawione osiągnięcia naukowe stanowią znaczny wkład w rozwój inżynierii mechanicznej, zgodnie z Art. 219. Ust. 2 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, stwierdzam, że **moim zdaniem przeprowadzone z dominującym udziałem dr. Inż. Dominika Wilczyńskiego badania doświadczalno-teoretyczne nad procesami prasowania odpadów drzewnych, stanowią znaczny wkład w rozwój inżynierii mechanicznej.** W szczególności ważne było:

- opracowanie metodyki obszernych i kompleksowych badań wpływu istotnych parametrów wejściowych na cechy użytkowe powstałych brykietów a także przebiegu procesu zagęszczania, umożliwiającego uzyskanie pożądaných właściwości brykietów
- zaprojektowanie i zbudowanie stanowisk badawczych (objętych ochroną patentową),
- wyznaczenie eksperymentalnie parametrów modelu DPC i jego weryfikacja

Podobnie dla procesu rozdrabniania, za znaczące osiągnięcia dla rozwoju inżynierii mechanicznej uważam:

- opracowanie metodyki badań eksperymentalnych,
- opracowanie konstrukcji i budowę stanowiska badawczego w tym konstrukcji noży tnących,
- zbudowanie modelu procesu technologicznego na podstawie danych pozyskanych z badań doświadczalnych,
- Optymalizację geometrii noży tnących

Trudniejsza z formalnego punktu widzenia jest ocena osiągnięć w zakresie badań cięcia, zgrzewania i perforacji pasów napędowych, ponieważ część wykazanych osiągnięć wydaje się wspólna z

osiągnięciami, które powinny być przypisane autorom rozpraw doktorskich, a Habilitant pełnił funkcję promotora pomocniczego i kierował całością zadania badawczo wdrożeniowego dla odbiorcy przemysłowego. Niemniej jednak, sądząc z przedstawionego materiału zagadnienie cięcia pasów stanowiło osiągnięcie o dominującym wkładzie dr inż. Wilczyńskiego, **ważne elementy tego osiągnięcia są podobne do poprzednich (opracowanie metodyki, badania doświadczalne, doskonalenie procesu cięcia i projektowanie prototypowego urządzenia)**, ale ranga publikacji (P.14) powstałej jest istotnie niższa niż w poprzednich publikacjach, chociaż z drugiej strony opracowane rozwiązania konstrukcyjne są przedmiotem patentów. W swojej ocenie pomijam całkowicie osiągnięcia związane z badaniami procesu nakładania kleju, uznając, że stanowią one osiągnięcia doktorantki, jednak nie ma to wpływu na moją całościową pozytywną ocenę osiągnięć dr inż. Dominika Wilczyńskiego.

W tematach dotyczących prasowania i rozdrabniania materiału pochodzenia roślinnego pewien niedosyt budzi brak informacji o konkretnym odbiorcy wyników prac – badania stosowane powinny być wykonywane w ścisłej współpracy z firmami, które będą te wyniki wykorzystywać, inaczej, moim zdaniem, badania takie nie są w pełni użyteczne. Taki ścisły związek widać natomiast w badaniach pasów napędowych, a zwłaszcza ich zautomatyzowanego cięcia i perforowania, które to badania były wykonywane w ścisłej współpracy z firmą Wilhelm Herm Mueller Polska.

3. Ocena istotnej aktywności naukowej

Poza elementami wskazanymi jako główne osiągnięcie naukowe Kandydata w Autoreferacie przedstawiono również pozostałą aktywność naukową w kraju i za granicą. W dorobku dr. inż. Dominika Wilczyńskiego dominują prace zrealizowane wspólnie z pracownikami z jego macierzystego wydziału, jedynie cztery publikacje z całej listy powstały we współautorstwie z udziałem zagranicznym (w tym jedna z publikacji włączonych do listy dokumentującej główne osiągnięcia Kandydata – P.4, gdzie współautorką jest naukowczyni z Włoch, profesor z Finlandii i dr hab. z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu). Wskazanie publikacji z współautorami z innych uczelni jest trudniejsze i według mnie są to jedynie dwie publikacje – publikacja P.14 z listy głównego osiągnięcia, gdzie współautorem jest Grzegorz Domek z UKW i publikacja P.7, gdzie współautorem jest M. Bembenek z AGH. Jeżeli idzie o aktywność Kandydata na forum międzynarodowym to także nie przedstawia się ona dobrze – wśród konferencji, w których uczestniczył dr Wilczyński wyszczególnić można zaledwie sześć konferencji międzynarodowych zorganizowanych za granicą – cztery Polsko Słowackie Konferencje Naukowe Modelowania i Symulacji Maszyn (2023, 2019, 2017 i 2011), konferencja w Wilnie w 2010 roku (XIV International Conference on the Science and Quality of Life) oraz jedno Polsko Francuskie Seminarium Mechaniki (w roku 2017 w Bourges), pozostałe wymienione we wniosku konferencje międzynarodowe odbywały się w Polsce. Zatem, podsumowując aktywność międzynarodowa Kandydata podczas jego dotychczasowej kariery naukowej była słaba. Odnosząc się jednak literalnie

do wymogów ustawy stwierdzić trzeba, że w dokumentacji wniosku wskazano trzy staże naukowe – trzytygodniowy staż na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Robotyki AGH w roku 2023 – wymiernym naukowym efektem tego stażu jest publikacja P.7, której współautorem jest M. Bembenek – opiekun dr Wilczyńskiego podczas tego stażu, a także dwa staże przemysłowe w firmie Wilhelm Herm Mueller w Bydgoszczy – 6 miesięcy w roku 2018 i 6 miesięcy w roku 2019 – oba w trybie hybrydowym – wymiernym, naukowym efektem tego stażu była publikacja P.14, oraz siedem patentów których współautorem jest G. Domek – dyrektor techniczny firmy WHM. Poza wymienionymi powyżej stażami, w autoreferacie podano również informację o trzech przypadkach nieformalnej współpracy naukowej, których wynikiem były wspólne publikacje - z instytutem naukowym w Bourges (Francja) – publikacja w roku 2022, dwoma uczelniami/institutami w Indiach – publikacja w roku 2022 i z Białoruskim Uniwersytetem Technicznym oraz Uniwersytetem Zielonogóskim – jedna publikacja również w roku 2022. **Zatem pomimo niezbyt dużej aktywności we współpracy z innymi ośrodkami, w tym zwłaszcza zagranicznymi stwierdzić należy, że dr inż. Dominik Wilczyński w stopniu minimalnym spełnił warunek Art. 219. Ust 1 p. 3. Ustawy**

4. Ocena dodatkowych informacji o aktywności Kandydata

W autoreferacie Kandydat wymienił liczne szkolenia i kursy, które ukończył, były to zarówno kursy dotyczące specjalności naukowej i dydaktycznej (ANSYS, MSc Adams, Abaqus, budowa i obsługa silników spalinowych, itp.), ale także związane z publikowaniem w czasopiśmie, zdrowiem psychicznym studentów i szkolenia BHP.

Dr inż. Dominik Wilczyński pełni lub pełnił funkcję promotora pomocniczego w czterech przewodach doktorskich pomocniczego:

- Krzysztof Wałęsa – praca obroniona z wyróżnieniem we wrześniu 2022,
- Katarzyna Pietrzak – praca obroniona w październiku 2022,
- Aleksandra Biszczyk od 2019 roku,
- Michał Wilczyński od 2019 roku – zakładam, że zbieżność nazwisk jest przypadkowa.

W części II p. 9 Wykazu osiągnięć naukowych (s. 25) Kandydat umieścił „Wykaz uczestnictwa w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych,”, w którym, jak sądzę nieco na wyrost umieścił prace realizowane w ramach subwencji badawczej (wnioskując z akronimu SBAD) i działalności statutowej (sądząc po akronimie DS. – MN), które nie są projektami finansowanymi w drodze konkursów. Bez większych wątpliwości (choć opisy w wykazie są bardzo lakoniczne jeżeli idzie o charakter projektów) za takie uznać można projekt LIDER (poz. 5) i grant NCN z lat 2011-2014 (poz. 11), a także projekt NCBiR z lat 2008-2011 (poz.13).

8/10/1

W części III autoreferatu umieszczono informacje na temat współpracy z otoczeniem gospodarczym podzielone na dorobek technologiczny (13 pozycji, w tym uważam że niepotrzebnie, prace zatytułowane „Wynajem maszyny wytrzymałościowej...” , czy „Sprzedaż, dostawa montaż instalacji i uruchomienie...” niemające, sądząc z tematu, pierwiastka badawczo wdrożeniowego), współpracę z sektorem gospodarczym (5 przykładów), wykaz praw autorskich (prawie trzydzieści pozycji oprócz patentów wchodzących w skład głównych osiągnięć wymienionych wcześniej), wdrożone technologie (7 pozycji) i ekspertyzy (12 pozycji).

Kandydat od początku swojej pracy w Politechnice Poznańskiej aktywnie podejmował typowe zadania nauczyciela akademickiego:

- prowadzenie zajęć dydaktycznych – głównie związanych z grafiką inżynierską, podstawami konstrukcji maszyn i projektowaniem, komputerowym wspomaganie projektowania, itp.,
- modyfikacje programów studiów, współautorstwo skryptów i podręczników,
- prace organizacyjne związane z procesem kształcenia – w tym od 2020 pełni funkcję zastępcy Dyrektora Instytutu ds. Dydaktyki,
- Prowadzenie prac dyplomowych – również współautorstwo artykułów ze studentami i opieka nad studentami z innych uczelni i z zagranicy,
- Opieka nad kołami studenckimi, organizacja konferencji kół naukowych, organizacja staży dla studentów,
- organizacja wydarzeń promocyjnych.

Za wyróżniającą działalność dr inż. Dominik Wilczyński był wyróżniany nagrodami Rektora PP (organizacyjnymi, dydaktycznymi i naukowymi), zrealizowane pod jego kierunkiem praca magisterska została nagrodzona w konkursie firmy ASTOR.

Dodatkowe informacje o aktywności dr inż. Dominika Wilczyńskiego dają obraz bardzo aktywnego członka społeczności akademickiej także w pozostałych nurtach tej działalności, czyli w bardzo szerokim uczestnictwie w pracach o charakterze badawczo rozwojowym prowadzonych w ścisłej współpracy z wieloma różnymi firmami, kształceniu kadry, dydaktyce na poziomie szkoły wyższej, organizacji działalności akademickiej, wspomaganie aktywności studenckiej, popularyzacji wiedzy naukowej.

5. Podsumowanie

Podsumowując moją opinię o spełnieniu warunków stawianych ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego wymienione w Art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 poz. 85 z późniejszymi zmianami) stwierdzam, że,

- dr inż. Dominik Wilczyński posiada stopień naukowy doktora,
- przedstawione przez niego w cyklu publikacji i patentach stanowią znaczny wkład w rozwój inżynierii mechanicznej,
- Kandydat wykazał się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej.

6. Wniosek końcowy

Mając na uwadze powyższe stwierdzenia, na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce wnioskuje o nadanie dr. inż. Dominikowi Wilczyńskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie inżynieria mechaniczna

